



Ma loodan, et sa mitte kunagi ei väsi vaatamast tähti. Ma loodan, et sa mitte kunagi ei muutu tundetuks õrnale vihmasabinale. Ma loodan, et sa mitte kunagi ei võta iseenesest mõistetavalt esimesi hommikusi päikesekiiri nii nagu ka viimast õhtust päikesekuma. Ma loodan, et sa mitte kunagi ei kaota oma imestust looduse võlule nähes vikerkaart laotumas üle taeva ning ma loodan, et sa kunagi ei kaota uudishimu selle elu müsteeriumi ja maailma muinasjutulisuse vastu.

Me elame maailmas, mis on täidetud imedega. Me elame elu, mis on väljakutse oma müstilisusega – igal nurgal, igal pöördel on saladus, mis ootab avastamist. Igas hetkes on miski, mis soovib meie tähelepanu, et meile laulda selle hetke kõige sügavamaid meloodiaid äratades meid aina uuesti ja uuesti elule. Elu võlub meid, elu mängib meiega, elu hellitab meid – tal on alati pakkuda meile midagi, ning alati on see nii sünkroonis sellega mida me tõeliselt vajame. Elu teab, elu tunneb, sest ta elab meis. Seesama elu, kes elab igas asjas meie ümber, igas olendis meie ümber; seesama elu, kes on teinud võimalikuks kõik, mida me kogeme, mida me näeme, mida me kuuleme...

Ma loodan, et kui sa astud välja peale vihma siis sa sulged silmad, et tunda sügavamalt selle värskuse lõhna, lubades sel voolata läbi sinu, täielikult äratades sind selle puhtusele. Ma loodan, et sa tabad ära hetke, mil vihm kutsub su tantsule, et panna kogu see elu sinus voolama temaga ühes rütmis. Ma loodan, et kui sa istud merekaldal siis sulgedes silmad sa kuulatad lainete hüüdeid ja tunned ta ära rääkimas otse sinuga, kinnitades sulle su kõige sügavamaid mõistmisi. Ma loodan, et õhtul lõkke ääres istudes, sa kuulad selle praksumist ja tunned selle soojust ning mõistad, mida see sulle ütleb. Ma loodan, et kui sul on raske siis sul meenub vaadata taeva laotusesse, et saada osa kergusest, mis sulle sealt õrnalt peale langeb, uhudes ära su mured. Ma loodan, et sa avad end elule ja maailmale, et mõista kuhu nad sind juhatavad, et mõista mida nad sinuga räägivad.. mida nad soovivad, et sa mõistaksid sügavamalt.

Ma loodan, et hommikul kui sa silmad avad siis sa naeratad, sest sa oled elus ja saad seda teha. Ma loodan, et kui midagi elus 'valesti' läheb siis sa usaldad seda ning oskad sellele vastu naeratades võtta seda mänguliselt. Oskad hinnata seda kuhu see sind nüüd edasi viimas on, milleni see kõik sind juhtimas on, ning mida kõik see sulle jutustamas ja õpetamas on.

Ma loodan, et sa kunagi ei võta elu iseenesest mõistetavana ja oskad hinnata iga selles viibitud hetke. Ma loodan, et sa lubad elul end juhtida läbi ta valitud viiside. Usaldades. Tänuikkuses.

Tänu ja armastusega,

[HingeTee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)